

103735

USLING eller QUISLING?

Da tyskerne overfalt landet i 1940 sloss jeg mot dem med alle de midler vi hadde til rådighet uten tanke på den store personlige risikoen jeg ble utsatt for på grunn av manglende utstyr og forberedelser. Etter å være demobilisert fra Marinen meldte jeg meg frivillig til en avdeling av Hæren for en livsfarlig spionasjeoperasjon bak tyskernes linjer og gjennomførte den med hell idet jeg kom tilbake med opplysninger om alt det regimentet hadde bedt meg å finne ut. Kort sagt: etter å ha oppført meg som en god, norsk soldat i to forsvarsgrener og etter å ha levet gjennom okkupasjonstiden uten å forbryte meg mot noen kjent, norsk lov og uten å overtre noen av de internasjonale regler for sivilbefolkningens opptreden under en fiendtlig okkupasjon ble jeg dømt til tvangsarbeide i 4 år og stemplet som "landssviker" av en norsk domstol.

Under okkupasjonen ble jeg tilbudt og begynte på en utdanning til flyinspektør i Deutsche Luftwaffe som dessverre kom til en uforutsett slutt, og da jeg ble sendt til WaffenSS for å bli dimittert kom mine papirer på en vidvank i papirmøllen hvilket ledet til at jeg havnet i en gruppe av militærnektere. De var ikke velsett i Hitlers tropper og særlig ikke i WaffenSS, Hitlers Elitetropper, der langt mindre forseelser ble bestraffet med døden ved skytning.

Det er trist å tenke på at WaffenSS stilte meg for en krigsrett som behandlet meg med den respekt en Norsk offiser kunne vente, som lot meg fremlegge saken uten avbrytelser, som lot min forsvarer tale min sak og som da frikjente meg og beordret min hjemreise.

Er det trist? Ja, det er vondt å tenke på at de tyske troppene hadde mere respekt for internasjonal rett og menneskeverd og mere tid til å finne fram til sannheten i krigstid enn mine egne landsmenn hadde i fredstid.

Christian Pleyrn Urholt, født 17. mai 1910.

U.S.A. 1990.